Keskipohjanmaa 24.11.1987

Juhlakonsertti Sibeliuksen varassa

KP 24/11-87

□ Itsenäisyyden juhlakonsertti Pietarsaaren urheilutalolla 22.11. Pietarsaaren orkesteri, johtajana Keijo Uokkola, solistina Heikki Keinonen, laulu. Pohjansointu, johtajana Pjotr Gebala, Laulu-Jaakot, johtajana Kari Pappinen, Sångarbröder, johtajana Carey Lillkung, sekä Pedersören seudun sekakuoro. Ohjelmassa melkein pelkästään Sibeliusta.

Konsertit, joissa on useita suuria kokoonpanoja esiintymässä, ovat kokonaisuuden kannalta etukäteen epäonnistumaan tuomittuja. Kun arviolta kolmasosa ajasta liikutaan lavalle ja sieltä pois, kuulijan mielenkiinto alkaa pakostakin kiinnittyä takana kuuluvaan keskusteluun, ellei lavalla tapahdu vaihdosten aikana kommelluksia. Ja niitähän aina sattuu, kun on harrastajista kysymys.

Pietarsaaren kaupungin järjestämä itsenäisyyskonsertti oli joukkojen siirtoa tyypillisimmillään. Kuoro toisensa perään marssi lavalle rauhallisesti ja kiirettä pitämättä, lauloi kaksi laulua enimmäkseen heikohkosti ja poistui.

Onneksi koettiin yksi poikkeama yleisestä tasosta. Kari Pappisen johtama Laulu-Jaakot yllätti homogeenisella, puhtaalla ja vaihtelevasti nyassoidulla laulullaan. Kunnon fortea ei laulajisto vielä saa aikaan. Katsotaan sitten keväällä.

Pääosa oli konsertissa Pietarsaaren orkesterilla ja Sibeliuksen musiikilla. Kuultiin yksi erikoisuuskin. Östensöstä maailman turuille lähtenyt Alfred Anderssén (1887-1940) on suomalaisittain ajatellen aivan kiinnostava säveltäjä. Pietarsaaren orkesteri ei vahvasta ja kalliista avustajakaartista huolimatta saanut Ödet-oopperan alku- ja loppusoitosta irti muuta kuin paikoin hyvin soivaa impressionistista äänimattoa. Kokonaisuus oli lattea.

Väliajan jälkeen tuli lavalle orkesteri ja sen solisti. Heikki Keinosen tulkinnat kahdesta Sibeliuksen laulusta ja Tulen synnystä olivat alkupuolen sekavuuden ja musiikillisten rimanalitusten jälkeen kuin hunajaa taivaasta.

Laulajalla on kauniinvärinen ja metallinen ääni, joka volyymiltaan jättää 80-päisen mieskuoron toiseksi. Konsertin yleisen tunnelman vuoksi romanttisten laulujen tunnepuoli jäi ammatillisen viitseliäisyyden varaan. Keinonen teki parhaansa illuusion saavuttamiseksi.

Lopuksi voi todeta, että Sibeliuksen Finlandia on hyvä sävellys. Keijo Uokkolan johtama orkesteri ylsi teoksessa parhaimpaansa, vaikkei varsinaista musiikkinautintoa meille tarjonnutkaan. Kiitos hetkellisistä svengaavista kohdista on annettava aktiivisille lyömäsoittajia, jotka eivät suostuneet yleiseen laahaamiseen, vaan pakottivat orkesterin ja kapellimestarin mukaansa.

MATTI OUTAKOSKI